

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΑΡΜΟΗ  
Προσληρωτά  
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Εν Ἑλλάδι... Δρ. 10  
Εν ἑλλοδαπῇ... Φρ. 12, 13

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ  
ΑΝΗΜΕΡΙΟΣ Γ. ΚΑΜΠΟΥΡΟΓΛΟΥ

# ΕΒΔΟΜΑΣ

ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΚΑΙ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟΝ ΦΥΛΛΟΝ

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΒΔΟΜΑΣ

Εν ὄψι Πιπρῶν ἀριθ. 1.  
(Παρά τὴν ὁδὸν Ἑρμοῦ)

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ  
ΜΕΤΑ

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΟΣ

### ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἑλληνικὴ ἰδιοφυία. — Τὸ ταμεῖον τῆς δημοτικῆς ἐπιμετελείας. — Ἡ ἐπιθεώρησις. — Νέα θεωρία περὶ καταγωγῆς τοῦ ἀνθρώπου. — Τὸ δωδεκάθεον. — Ἐπιστολαὶ ἐξ Ἰνδῶν. — Βιβλιοκρισίαι. — Ἐπιστήμη καὶ Τέχνη. — Ἀπαντήσεις ἀναρωτήσεων. — Ἐν ΕΠΙΦΥΛΑΙΑΙ Ὁ Νυμφικός δαυτύλιος (Πολωνικὸν δῆγμα). — Ἐν ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΙ Ἡ πολιτοκρία τῆς Φλωρεντίας (μυθιστόρημα).

## ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΙΔΙΟΦΥΙΑ

Τῶν χειμάρρων τὰ θολὰ ρεῖθρα καὶ τῆς δουλείας τὰ δεινοπαθήματα ἀδελφικῶς συνεργάσθησαν ἐπὶ ὀλοκλήρους αἰῶνας, ὅπως καλύψωσι πᾶν ἔχνος ἑλληνικῆς ἰδιοφυίας.

Οἱ χειμάρροι διέρρουν ἐλευθέρως καὶ κατεπλημύρουσιν τὰ πρῶν πολυαἰσθητὰ καὶ κλασικὰ ἑδάφη καταχώνοντες τὰ ἔργα τῆς ἀθανάτου τέχνης, ἡ δὲ δουλεία ἐπιέζειν, ἠμβλυνε τὰς μεγάλας ἑλληνικὰς διανοίας καὶ κατέσθινε τῆς ἑλληνικῆς καρδίας τὸ θεῖον πῦρ, οὐτινος μόλις ποῦ καὶ ποῦ υπέλαθε περισσῶς σπινθήρ τις, κεκρυμμένος εἰς τὴν μυστηριωδέστατην τῆς καρδίας πτυχῆν.

Τὸ παράδοξον εἶναι ὅτι, ἀμα ἐλευθερωθεῖς τῆς μικρῆς Ἑλλάδος, οἱ τὰ ἐδάφια τῶν ἀρχόντων καταλαβόντες τὸν αὐτὸν μετῆλθον τρόπον καὶ πρὸς ἐκχώσιν τῆς κεκαλυμμένης καλλιτεχνίας καὶ πρὸς ἀφύπνισιν τῆς κεχαινωμένης διανοίας καὶ ἀναλωγόνησιν τῆς κατεφυγμένης καρδίας!

Οὐδαμοῦ μέθοδος, οὐδαμοῦ γενναία καὶ ἑλληνικὴ σκέψις.

Γέρων τις παρένρισκόμενος εἰς ἀνασκαφὰς ἐκίνει θλιβερῶς τὴν κεφαλὴν καὶ ἐφιθύριζε «Τί κρίμα! τί κρίμα!...» Εἰς δὲ τὸν ἐρωτήσαντάν τὴν αἰτίαν τῆς θλίψεως τοῦ ἀπήνησεν: «ἀνασκάπτεται τὸ ἐν, καταχώνεται τὸ ἄλλο, σώζεται τὸ μικρόν, καταστρέφεται τὸ μέγα» κροτεῖ ἢ ἀξίνη ἐπὶ τῆς Ἀκρόπόλεως καὶ τοῦ Ἀλυκαίου, κροτεῖ τὸ φονεῖλλον ἐπὶ τῆς Πνυκῆς καὶ τοῦ λόφου τῶν Μουσῶν.

Ἐνεύριαιται μίᾳ κεφαλῇ, φυγαδεύονται δὲ καὶ ὀλοκλήροι κορμοὶ, κρημνίζονται μεσαιωνικὰ μνημεῖα ὅπως ἀποθησαυρισθῶσι τρία γράμματα ἀναθηματικῆς ἐπιγραφῆς καὶ κτιζονται πολυώροφα χαλβαροχαριτῶν μέγαρα ἐπὶ ἐδάφους καλύπτοντος ἕως ὀλοκλήρους ἀρχαίους ναοὺς καὶ στοᾶς καὶ λύκεια!... θαυμάζεται τὸ γεγραμμένον βουστροφικῶς ψήφισμα, καὶ ἀψηφίζεται βουκεγαλικῶς ἢ καταστρεφόμενη ἅλῃ φυσιογνωμία τῆς ἱερᾶς πόλεως.

Καλλίτερα χωμένα... Τὸ κρίμα, τί κρίμα!

Τί κρίμα! τί κρίμα! δύνανται ν' ἀναφωνήσῃ τις, ἀναδιδῶν καὶ τὴν ἰσχύουσαν νομοθεσίαν καὶ βλέπων τοὺς ἀκρίτους, ἀνόητους, ἀμελετήτους, ἀσαφείς, ἀνακριβολόγους, φλυαρούς, ἀντιφατικούς, ἀνακολούθους, ἀκαταλλήλους, ζετικὸς νόμους καὶ τὰ ἀκρίτωτερα, ἀνοητότερα κ.λ. διατάγματα.

Τί κρίμα, τί κρίμα! ὁ ἀναφωνήσῃ τις ἀναδιδῶν τὰ μορφωτικὰ τῆς κοινῆς ἡμῶν συγγράμματα τῶν νεωτέρων συγγραφέων, καταλαμβάνομενος ὑπὸ ἐπιθυμίας νὰ εἶχεν ἐπὶ μίαν ἔστω μόνην στιγματὴν τὴν δαδὰ τοῦ Ὀμάρ εἰς τὴν χεῖρα, καὶ θέτων πῦρ ἐπὶ πάντων, νὰ ἔφρευε κρατῶν ὑπὸ μάλης καὶ σῶζων... τὸν Γεροστάθην!

Καλλίτερα πάντως θὰ ἔπραττον ἂν ἀφινον τὴν Ἑλλάδα νομοθετικῶς ὅπως τὴν εὔρον μὲ τὰ γνησίως ἑλληνικὰ τοπικὰ ἔθιμα τῆς, ἀτινά αὐτὴ αὐτὴ ἡ Ἑλλὰς ἐγέννησε καὶ ἀνεβίβασεν εἰς νόμους, ἀφροῦ, ἐπὶ τῇ βάσει αὐτῶν, καὶ τῆς ἑλληνικῆς φύσεως δὲν εὐρέθησαν ἄνδρες ἱκανοὶ νὰ νομοθετήσω... Καλλίτερα νὰ ἀφινον τὴν Ἑλλάδα μὲ τὰ δημοτικὰ ἄσματά τῆς, τὰς παραδόσεις τῆς, τὰς παραλογίας τῆς, τὰ παραμυθία τῆς καὶ μὲ μὴν τὰ ἀθάνατα συγγράμματα τοῦ Κοραῆ φέροντα ἐπὶ τοῦ ἐξωφύλλου τὰ χρυσὰ αὐτοῦ ἔπη «ἢ ἐλευθερία δὲν ἀγαπᾷ νὰ κατοικῇ ὅπου δὲν βασιλεύει ἢ ἀρετὴ καὶ ἢ χρηστοθήεια... ἀφοῦ δὲν εὐρέθησαν συγγραφεῖς νὰ συνεχίσωσι τὸ ἔργον του, ἀφοῦ δὲν εὐρέθησαν ποιηταὶ ἐπὶ τῇ βάσει τῆς δημῶδους φιλολογίας νὰ δημιουργήσωσι τι μέγα.

Παρατηρήσατε τὰς πρωτενοῦσας, ὅπου ἐφαρμόζονται πῶς οἱ νόμοι καὶ τὰ διατάγματα, ὅπου καταχόρως ἀναγινώσκονται τὰ φιλολογικὰ προϊόντα!... τί λαμπροὶ πολῖται, καὶ πόσον πρόθυμοι εἰς τὰς στρατιωτικὰς αὐτῶν καὶ ἀστικὰς ὑποχρεώσεις! Ὅποια αἰσθήματα, ὅποια ἠθική, ὅποια ἑλληνοπρέπεια!

Ἵπερἄνθρωπον θ' ἀνελαμβάνομεν ἔργον ἂν ἀπεπερώμεθα νὰ ἀναλύσωμεν τοὺς τῶν ἀνωτέρω τύπον φέροντας πολυαριθμοτάτους ἡμῶν νόμους καὶ τὰ ἀπειροπληθῆ διατάγματα! Ἐν τούτοις ἂν λάβωμεν τοὺς κεφαλαίους μόνον καὶ ἀποδείξωμεν ὅτι: οὐδεὶς εἶναι ἑλληνικός, φρονούμεν ὅτι ἀποδεικνύομεν σχεδὸν τὸ πᾶν.

— Τί εἶναι ἡ Ποινικὴ ἡμῶν νομοθεσία καὶ ποῦ στηρίζεται;

«Ἄς ἀκούσωμεν αὐτὸν τοῦτον τὸν νο-

μοθέτην Μάουερ ὁμιλοῦντα. Στηρίζεται ἐπὶ τῶν ἀρχῶν τῆς ἀρχαίας Γερμανικῆς νομοθεσίας, ἐθεωρήθη δὲ προσφροσώπη διὰ τὴν Ἑλλάδα «ἐνεκα τῆς ἀρχεγόνου συγγενείας, ἢ ἀνεύρεν (ὁ Μάουερ) μεταξὺ τῶν Ἑλλήνων ὡς ἀπογόνων τῶν Πελασγῶν καὶ τῶν Γερμανῶν».

— Τί εἶναι ἡ ἐμπορικὴ ἡμῶν νομοθεσία; Ἀδόκιμος μετάφρασις τοῦ γαλλικοῦ ἐμπορικοῦ κώδικος.

— Τί εἶναι ἡ Πολιτικὴ ἡμῶν Δικονομία; Μωσαϊκὸν ἐκ Γαλλικῶν καὶ Βαυαρικῶν δικονομικῶν νόμων, διαφόρων ἐποχῶν.

— Τί εἶναι τὸ ἀστικὸν ἡμῶν δίκαιον; Παμμέγιστον μέγαρον ἀποτελούμενον ἀπὸ τὰς ἀνοησίας ἀπάντων τῶν αἰῶνων!

Θυρωρὸς δὲ τοῦ μεγάρου τοῦ ὄρισθη διὰ τοῦ ἀπὸ 7 Μαρτίου 1835 Νόμου ὁ «Πανσέβαστος νομοφύλαξ καὶ κριτὴς Θεσσαλονίκης» Κωνσταντῖνος ὁ Ἀρμενόπουλος, ζήσας ὡς γνωστὸν κατὰ τὸν ΙΔ' αἰῶνα. Ἄλλ' ὁ Ἀρμενόπουλος δυνάτῃ νὰ ἦτο καλὸς ἐπιτομεύς, ἀλλ' ἦτο κάκιστος θυρωρὸς. Ἀφῆκε τὴν θύραν καὶ εἰσέβαλον εἰς τὸ μέγαρον δικηγόροι, δικολάβοι καὶ δικαστικοὶ κλητῆρες, καὶ τὰ ἔκαμαν θάλασσα!

Ὁ Ἀρμενόπουλος, ἐσκέφθησαν, δὲν εἶναι νομοθέτης συνέγραψε περιληψὴν ἢ μᾶλλον παράλειψιν τῶν Βυζαντιανῶν νόμων, οἵτινες πάλιν ἀπορρέουσι κατὰ τὸ πλεῖστον ἐκ τῶν Ῥωμαϊκῶν. — Ἐμπρός λοιπόν! δια ἰσχύουν! καὶ οὕτως ἐξηγεῖται πῶς ἰσχύουσι παρ' ἡμῶν οἱ νόμοι τοῦ Καρκαλά καὶ τῶν συναδέλφων του καὶ πῶς μόνος ὁ Ἀναγνώστης (κατώτατη ἐκκλησιαστικὴ βαθμὴ) δὲν δύναται, ὁ δυστύχης! νὰ λάβῃ, ἂν θέλῃ, καὶ τρίτην σύζυγον!...

— Τί εἶναι τὸ Διοικητικὸν ἡμῶν σύστημα;

Κράμα γαλλικῶν καὶ γερμανικῶν θεσμῶν, προκρουστικῶς αὐξομειούμενον καὶ τερατωδῶς παραμορφούμενον ὑπὸ τῶν ὁσμημέρι παραγομένων ἐν τῷ μεγάλῳ ἐργαστηρίῳ, ὅπερ λέγεται Βουλῆ, νόμων.

— Τέλος τί εἶναι τὸ Σύνταγμα ἡμῶν; Αὐτὸ δὲ εἶναι ποῦ εἶναι!

Εἰς αὐτὸ συνεργάσθησαν πάντα τὰ κράτη ὅσα εἶχον ἢ ἔχουσι Σύνταγμα, πρωταγωνιστοῦσης τῆς Ἀγγλίας διὰ τοῦτο τὸσον θαυμασίως λειτουργεῖ καὶ λειτουργεῖται, διὰ τοῦτο σύσσωμον τὸ ἔθνος συγκινεῖται εἰς τὰς φράσεις τοῦ κυβερνητικοβασιλικοῦ λόγου καὶ πρὸ πάντων εἰς τὴν πρὸς αὐτὸν ἀπάντησιν τῆς Βουλῆς!...

Καὶ μεθ' ὅλα ταῦτα ἐξακολουθεῖτε ἀπορροῦντες διατὶ οὐδαμοῦ ἀνευρίσκετε ἔχνος ἑλληνικῆς ἰδιοφυίας!; διατὶ ἐν Ἰα-

πονία, εν Κίνα, εν Περσία, εν Ινδία... εν Κίνα, εν Περσία, εν Ινδία ενδοικετε και εις το ελαχιστον...

Εαν εγκατελειπτο τουλαχιστον εις την τυχην της η Ελλάς, όπως προήχθη ιδιωτικώς...

Το εδαφος, υπερ υπο τινος δρους παρηγάγετε, αναπαράγει παλιν...

Δι' αυτό τρέμεται εις πασαν άδοκίμον αναμύρωσιν! δι' αυτό εύχόμεθα την κατάρτισιν των παραλογωτάτων...

ση την ελληνικην ιδιοφυαν αυτην... εν Κίνα, εν Περσία, εν Ινδία ενδοικετε...

ΤΟ ΤΑΜΕΙΟΝ ΤΗΣ ΔΗΜΟΤΙΚΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ

Από του θανάτου του Καποδιστρίου, εν προν τοις άλλοις απεκαλύφθη και φασοσθέντη, διότι έπέμπε μέχρι μονομακίας εις τα της δημοτικης εκπαίδευσεως...

Και αν μεν ήρωτα τυχαίον διαβάτην ετινες γρορεις, θα πρέπει να συνεισφέρουσιν εις το ταμειον της δημοτικης εκπαίδευσεως...

Δια της αποφάσεως ταύτης, ανληφθη, και τι δεν καταστρέφεται!

του Συντάγματος το 16, λέγον ότι: «η μεν ανωτέρα εκπαίδευσις ενεργείται διά παρά του Κράτους...»

Βον Και αν υποτεθη ότι δια της γνωστής μεθόδου δύναται να διαστραφή και αυτό το άρθρον του Συντάγματος...

Αλλά θα παρατηρήσητε: «εις την Γερμανίαν πληρόνουν άρα πρέπει να πληρόνουν και εις την Ελλάδα»...

Όχι! λέγει η επιτροπή: θα εξαγακασθώσι να πληρώνωσι 10 δραχμάς κατά μήνα οι φοιτηταί, και 5 οι μαθηταί των Γυμνασίων...

Ο ΝΥΜΦΙΚΟΣ ΔΑΚΤΥΛΙΟΣ ΗΘΑΓΩΝΙΚΟΝ ΔΙΗΓΗΜΑ ΑΝΝΗΣ ΝΑΡΚΒΑΣΚΑΣ

Επέκρινε δε πάντας τους άκολουθουσαν τον συρμόν. Ουδέμια συνακαστροφή ειχε χάριν, αν μη αυτή συνέταττε τον κατάλογον των προσκεκλημένων...

αδιάλειπτης παρουσίας μου εις την οικίαν εκείνην άποδεικνύει ότι η αγαθή καρδιά είναι έμφυτος εις την οικογενείαν...

δεσποινίδα, και υποδοθηόμενος υπό της προστάτιδος του ήρησε να αναπτύσση άπασαν την του άρσκειν τέχνην του...

στήμιον. εν έτος, διότι δεν ήδύνατο να πληρώση τα της έγγραφης δικαιομα... Αμύνητε, ω έντιμω και φρονιματικω πολιταί, ους δεινή θα καταστήση πενία...

Τον Διά του κατά της περιουσίας των μονών, μέτρον ω αναμύρωσιν, φωνάζετε και αυθις εις τα πανίσχυρα και πολυαριθμώτατα μοναστήρια της Ανατολής...

Αλλως τε, τί ωφέληθημεν εξ όσων μονών μέχρι τούδε διελύσαμεν; Ας όμιληση η διαπραγείσα περιουσία του εν Πειραιά Μοναστηρίου Αγίου Σπυριδώνος, κυρίου του 2/3 του Πειραιώς!

Αλλά θα εφταιξει τί να κάμωμεν λοιπόν, άφοσ το δημόσιον δεν άγείχει, άφοσ οι δήμοι πίνονται;

Α! καλά: Έμεις είσθε άρχοντες, ύμεις είσθε βέκται, ύμεις είσθε μεγαλοφρονείς, αυτοκεκηρυγμένοι άναμύρωσιν, και θα ελεεθε δαδάζωμεν ημεις...

Η ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

Η Ανατολική Επιθεώρησις εισελθοσα εις το τέταρτον από της ίδρύσεως αυτής έτος μετηρημίσθη επί το σούτον, ώστε θα έπατέροτο ίσως ήμιν να θεωρησωμεν ταυτην μάλλον ως νέαν έφημερίδα...

Τι τα θέλετε! Το γόητρον όπερ η Ανατολική Επιθεώρησις εξήσκησε παρά τοις δούλοις αδελφοί; και η εν ταίς στήλαις αυτής άποθησαυρισθείσα εθνική ύλη είναι τίλος αναφέροσθαί δυσπαράκτητος...

Η έφημερις αυτή, κυρίως έβδομαδιαία το πρώτον ούσα, έκίνησε το ένδιαφέρον περι της καταστάσεως του ελληνισμού εν ταίς δούλαις επαρχίαις. Υπέδειξε πολλά μέσα κατάλληλα προς καταπολέμησιν των ζενικων προπαγανδών...

στημα του να γραφώνται ειδήσεις: περι των Ανατολικών πραγμάτων εν τη ελληνικη δημοσιογραφία. Διά των στακτιστων πληροφοριών αυτής προσεπάθησε να καταδείξη την δύναμιν του Ελληνισμού...

Η Ανατολική Επιθεώρησις ενεπνεέτο υπό ειλικρινούς, περι των εθνικών πραγμάτων μερίμνης, και εξ ύψηλοφρόνων ίδεών προς κοινήν συνεργασίαν και σύνδεσμον του άπανταχού διεσπαρμένου ελληνικού στοιχείου...

Η Επιθεώρησις τοιοούτο παρελθόν σγούσα και τοιοούτον προορισμόν έχουσα βεβχίως, διν είναι κυβερνητική, ουτε άνήκει όμως εις τινε των κυβερνησασών την τόπον μερίδων. Ως και εν τη Αηλώσει αυτής λέγει: «θέλει υποδείξει και υποστηρίξει την άνιδρυσιν πολιτικού κόμματος νέου μεν αλλά την πείραν και την διαγωγή ελληνικήν διάνοιαν έφρόδιον έχοντος».

Βέβαιον είμεθα ότι όπως επέζητει την ενίσχυσιν των εθνικών δυνάμεων εν ταίς υποδούλαις χώραις, ούτω και ήδη θα επιζητήση την συκέντρωσιν των εθνικών δυνάμεων εν τω πεντακόντη και μονοναύ παραπαίοντι κέντρω, συνεργαζομένη μετὰ των ως πρόγραμμα έχόντων την άπελευθέρωσιν και της ελευθερας Ελλάδος από των έκφυλιστικων τάσεως της Κυβερνώσης μερίδος.

Οι γονεΐς μου, άπήνητησεν η νεανίς, θα το επιτρέψωσι βεβαίως, άφοσ τον παρουσάζετε ύμεις. Αλλά, ποιος είναι αυτός ο κύριος;

Ο Ζδισλαύος Ρωμάνσκις, είπεν ο Μιστοδόσκις, ρίψας έπαστικόν βλέμμα εις την νεανίδα. Είναι αυτός εκείνος, όστις εν τω τελευταίω χορφ έχόρασε έπανέλημμένος μεθ' ύμων.

Α! καλά, καλά! απήνητησεν η Ανιέλα. Ούτω θα έχωμεν ένα χορευτήν περισσύτερον. Χορεύει μάλιστα θαυμάσια την μαζούρκαν, και πόσους νέους συνδασμώσιν κάμνει! Ω! φέρετέ τον. Η μήτηρ μου θα τον ιδη εύχαριστως.

Ο Ζδισλαύος Ρωμάνσκις, είπεν ο Μιστοδόσκις, ρίψας έπαστικόν βλέμμα εις την νεανίδα. Είναι αυτός εκείνος, όστις εν τω τελευταίω χορφ έχόρασε έπανέλημμένος μεθ' ύμων.

Α! καλά, καλά! απήνητησεν η Ανιέλα. Ούτω θα έχωμεν ένα χορευτήν περισσύτερον. Χορεύει μάλιστα θαυμάσια την μαζούρκαν, και πόσους νέους συνδασμώσιν κάμνει! Ω! φέρετέ τον. Η μήτηρ μου θα τον ιδη εύχαριστως.

Η κυρία μήτηρ σας μένων; είπεν ο Ραϊμόνδος καταστείλας, το πέισμά του. Αυτή μόνον; Δεν ήδύνηθη ν' άκουση την άπάντησιν, διότι ήκαλύψεν αυτην ο θόρυβος των εκ της τραπέζης έγειρομένων.





της Αγίας Μονής εν Ναυπλίω, τοῦ ἐν τῇ κοιλάδι τῆς Κροσύμνης ἐρειπώθέντος, τῆς Αγίας Πελαγίας. . . Ἀλλὰ τίς οἶδε πόσοι ἄλλοι σώζονται ἢ εὐρίσκονται ἐν τῷ καταστρέφεσθαι, ἀρχιτεκτονικὴν γραφικὴν καὶ ἱστορικὴν ἐγχειρόντες ἀξίαν!

Ἀλλὰ καὶ ἡ Ὁραὶ αὐτῆ ὑπόδοξος νὰ ἀξίωση εὐφήμου μνείας τὸν ἐν τισὶ παρεκκλησίῳ τῆς κόρης Λαγανά τῆς Ζακύνθου χρησιμεύοντα ὡς ἱερὰν τράπεζαν καλλιτεχνικώτατον θρόνον μετὰ γλυφῶν ὠραίων, ἔργον τοῦ 14ου αἰῶνος, κατὰ πᾶσαν πιθανότητα ἀποστελλόμενον εἰς Κωνσταντινούπολιν διὰ πλοίου, ὅπερ ἐναυάγησε πρὸς τὴν παραλίαν Λαγανά. Βικάζεται δὲ τοῦτο ἐκ τῶν δύο εὐρωπεύων ἀετῶν, οὓς ἔχει ὁ θρόνος ἐμπροσθεν καὶ ὀπίσθεν θεωροῦνται ὡς αὐτοκρατορικὰ ἐμβλήματα. Τὸν θρόνον τοῦτον ἡ οἰκογένεια Γαῖτα Φωσκάρη, εἰς ἣν ἀνήκε τὸ παρεκκλήσιον, ἐδώρησατο εἰς τὸν ἐν Ζακύνθῳ μητροπολιτικὸν ναόν, ἵνα χρησιμεύῃ ὡς θρόνος τοῦ ἀρχιερέως διὰ νὰ καθῆται δηλ. ὁ κύριος Λάτας.

Τὸ γαλλικὸν Πανακκαδήμιον συνέδριον εἰς δημοσίᾳ, ὅπως τοῦτο κατ' ἔτος συνειθίζεται, προεδρεύοντος τοῦ Κ. Ζέλλερ, ὅστις ἐνεκαίνισε τὴν ἐναοξὶν τῆς συνεδριάσεως διὰ λόγου ἐπαινοῦντος τὰ ἀποβιώσαντα μέλη τοῦ Ἰνστιτούτου, ὡμίλησε δὲ καὶ περὶ τῶν ἐορτῶν τῆς Heidelberg ὅπου ἡ Γαλλία τόσον ἐπιτυχῶς ἀντεπροσώπηθη.

Ὁ κύριος Corpee ἀπήγγειλε μεγίστης ἀξίας ποίημά καταχειροκροτηθεὶς, τέλος δ' κ. Gounod ἐπεσάτωσε τὴν συνεδρίαν δι' ἀναγνώσεως ἔργου μεγίστου ἐνδιαφέροντος περὶ ~~ἡρώων~~ καὶ τέχνης.

**ΑΙ ΠΕΝΤΗΚΟΝΤΑΕΤΗΡΙΔΕΣ**

Ἄνδρὲν θὰ ἔχωμεν ἄλλο τι εὐχάριστον κατὰ τοὺς χρόνους ἡμῶν, τοῦλάχιστον θὰ ἐορτάζωμεν πεντηκονταετηρίδας. Προηγῆθη ἡ τοῦ Ἀρσακείου Ἰδρυθέντος τὴν 25 Ἰουλίου 1836 ἔπειτα ἡ τοῦ Πάνεπιστημίου Ἰδρυθέντος τὴν 14 Ἀπριλίου 1837 καὶ παρέπεται ἡ τοῦ Πολυτεχνείου Ἰδρυθέντος τὴν 15 Ὀκτωβρίου 1837. Τὸ Ἀρσακεῖον ἠτύχησε τῶν ἐτέρων δύο συναδέλφων του καὶ κατὰ τοῦτο, καθ' ὅτι προέλαβε καὶ ἐώρτασε τὴν πεντηκονταετηρίδα του πρὶν ἢ δημοσιογραφία συστηματικῶς τῶν ἐπιτεθῆ. Καὶ ἠκούσθησαν μὲν ἄλλοτε καὶ περὶ τοῦ Ἀρσακείου αἰτιάσεις καὶ μομφαί, ἀλλὰ κατέπεσον πᾶσαι, θεωρηθεῖσαι ὑπερβολικαὶ ἢ ὑπὸ ἀντιθέτων συμφερόντων δημιουργηθεῖσαι. Οὕτω τὸ Ἀρσακεῖον ἔμεινε καὶ μένει σέμνωμα τῆς νεωτέρας ἡμῶν γενεᾶς.

Τί λυπηρὸν ὅτι δὲν θὰ ζῶμεν καθ' ἡμῶν ἐποχὴν θὰ ἐορτασθῇ καὶ ἡ πεντηκονταετηρίς τοῦ Πρακτικοῦ Λυκαίου! Τί γόητρον θὰ ἐμπνῆ ἡ αἰθούσα τῆς τελετῆς, κεκοσμημένη διὰ τῶν ἑσπτῶν, ὡς ἀληθῶς, εἰκόνας τῶν ἰδρυτῶν, περικυκλουμένων ὑπὸ ὀμάδος ἀδροκεφάλων πρακτικῶν

ὑπὸ τὴν ἐπήρσιαν τῶν θεσπεσιῶν τῆς σχολῆς αὐτῆς διδασκάλων μορφωθέντων. Τί λυπηρὸν ὅτι ἐν ᾧ, ὡς γνωστὸν, ἡ Ἔβδομάς ποσοῦτον ἀκρίμα τοῦς πρακτικοῦς ἀνθρώπους!

Ἄλλ' ἐπαρῆλθωμεν εἰς τὸ Ἀρσακεῖον.

Ἡ ἐορτὴ διεξήχθη σερηνῶς καὶ ἐν πλήρει τάξει, ἡ θεὰ τῶν μαθητῶν φερουσῶν ἐνδυμασίας τοῦ ἐθνικοῦ χρώματος ἦτο μαγευτικὴ, ὁ λόγος τοῦ σεβαστοῦ γέροντος κ. Βιῶνη, καίπερ συντηρηθεὶς ἐνεκα τῆς αἰφνιδίως ἐπιταθείσης κόκοκαιρίας, θὰ παραμεινῇ ὡς προσφιλὲς δημοσίευμα, μέγας δ' ἐξετιμήθη ἡ δικαία συγκίνησις του ὅταν ὀμιλῶν περὶ τοῦ Μεγάλου Γενναδίου, ἀνέφερε προσφώνησίν του τινὰ ἣν ἀπηύθυνε πρὸς μαθητὴν τῆς Ριζαρείου σχολῆς Ἡπειρώτην τὴν πατρίδα, δίδων αὐτῷ τὸ βραβεῖον «Λάβε τέκνον μου, τῷ εἶπε, τὸ βραβεῖον τὸ ὅποιον δι' ἐμοῦ ἡ Σχολὴ σοῦ προσφέρει, καὶ περιζῶσε τὴν βρομφαίαν σου τὴν πνευματικὴν, ἵνα ἀγωνισθῆς τὸν καλὸν ὑπὲρ πίστεως καὶ πατρίδος ἀγῶνα» ἡ φωνὴ σου εἶθε ὡς βροντὴ ν' ἀκουσθῇ ἐπὶ τοῦ ἠρωϊκοῦ τῆς πατρίδος σου ὄρους, καὶ ἡ βαρεῖα αὐτῆς ἢ ἡ εἶθε νὰ ἐξυπνίσῃ τὸν περιόικον λαὸν τοῦ Κυρίου, τὸν βαρυσάλγη καὶ νυστάζοντα ὁ Ὑψίστος ἄς εὐλογῆσῃ τὸ ἐπιχειρημά σου καὶ ἡ εὐχὴ μου τὰ διαθήματα σου.

Ἡ συγκίνησις μεθ' ἧς ἤκουσαν τοὺς λόγους τοῦτους οἱ ἐν τῇ ἐορτῇ παρευρεθέντες ἀναπτέρου τὰς ψυχὰς καὶ ἐγκαρδιόνησαν πᾶσαι τῆς πρὸς τὴν Πατρίδα λατρείαν, ὡς σκοπὸν τοῦ βίου ἔχοντα.

Περὶ τοῦ Ἀρσακείου θέλωμεν γράψαι τὰς ἐξ ἰδίας ἀντιλήψεις κρίσεις ἡμῶν, ὅταν δὲν θὰ μᾶς ἀπασχολῶσι πλέον ζωτικώτερα ζητήματα.

**BIBΛΙΟΚΡΙΣΙΑΙ**

[Προγράμματα τῶν Ἑλληνικῶν ἐκπαιδευτηρίων Ἀναστασίου Ν. Βενιέρῃ ἐν Γαλαζίῳ καὶ ἱ. Βασιματζίδου ἐν Κωνσταντινουπόλει].

Θὰ ἠδικοῦμεν τὴν ὀξυδερκεῖαν τῶν ἡμετέρων ἀναγνώστων ἐὰν ἀνεπτύσομεν ἐνταῦθα τὴν σημασίαν τοῦ καλοῦ καταρτισμοῦ καὶ τῆς καρποφόρου καὶ καταλλήλου διδασκαλίας τῶν ἐν τῇ Ἀνατολῇ, καὶ ὅπου ὑπάρχουσι σπουδαῖα ἑλληνικὰ κέντρα, ἐκπαιδευτηρίων.

Τὰ προγράμματα δύο ἐκ τούτων ἔχομεν ἤδη μετὰ χειρός καὶ βεβαίως τὸ πούγραμμα δὲν δίδει πιστὴν καθ' ὅλα εἰκόνα τοῦ ἐκπαιδευτηρίου, παρέχει ὅμως ἐπαρκεῖς ἐνδείξεις πρὸς μὲρφοῦτον ἀσφαλῶς γνώμης τὸ καλὸν πρόγραμμα προϋποτίθησι ἀριστέμενον τι σύστημα ἐκπαιδευτικόν, ὅπερ ὁ καταρτίσας αὐτὸ ἔχει ἐν νῷ καὶ ὅταν εἰς οἰανδήποτε ἐργασίαν ὑπάρχει σύστημα ἢ καλὴ διεξαγωγὴ τῆς ἐργασίας ταύτης εἶναι ἐξησφαλισμένη. Τὰ ὑπὸ τῶν ὑπουργείων ἡμῶν κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη καταρτισθέντα τραγελαφικὰ πογράμματα καὶ οἱ ἐκ ταύτων καρποὶ εἶναι ἀνηντικῶ ἀποδείξεις τοῦ ἰσχυρισμοῦ ἡμῶν.

Τὸ ἐν Γαλαζίῳ ἑλληνικὸν ἐκπαιδευτηρίον Βενιέρῃ ἀριθμεῖ τὸ τριακοστὸν ἀπὸ

τῆς ἰδρύσεως αὐτοῦ ἔτος. Περιέχει Προκαταρκτικὴν σχολὴν ἔχουσαν Δ' τάξεις, Ἑλληνικὴν σχολεῖον ἔχον Γ' τάξεις καὶ Γυμνάσιον ἔχον ἐπίσης Γ' τάξεις.

Κατὰ τοὺς περὶ τὰ τοιαῦτα εἰδικούς ἢ ἀπὸ τῶν ἀπλουστέρων εἰς τὰ ὑψηλότερα μαθήματα κλίμαξ εἶναι κανονικὸ τάτη, αἱ ὠραι τῆς διδασκαλίας ἀνάλογοι καὶ ἐπαρκεῖς, ὁ συντάξας τὸν κανονισμόν φαίνεται λαβῶν ὑπ' ὄψιν τὰς ὑγιεστάτας γνώμας καὶ ἐκ τῶν διδασκόντων δὲ καθηγητῶν καὶ διδασκάλων ἱκανοὶ ἀπολαύουσι ἀγαθοτάτης φήμης. Ἀλλὰ καὶ ἡ διαίτα ἢ τηρουμένη καθ' ἑκάστην διὰ τοὺς τροφίμους τοῦ ἐκπαιδευτηρίου εἶναι ἀρίστη. Ὡστε πρέπει νὰ καυχώμεθα ὅτι ἐν τῇ πότῃ κατὰ τὸ πλεῖστον ἑλληνικῆ Ρουμανία λειτουργεῖ λυκαῖον τοιαῦτα σχολεῖα φέρον καὶ τοσαύτας ἐγγυήσεις παρέχον.

Τὸ δ' ἕτερον ἐκπαιδευτήριον τοῦ κ. Ἱ. Βασιματζίδου τὸ ἐκτὴ πρωτεύουσα τοῦ Ἑλληνισμοῦ λειτουργοῦν καὶ ἀμυῶν, εἶνε ἐπίσης καλῶς καὶ εὐμεθῶς κατηρτισμένον, ὡς ἐκ τοῦ εὐρυτέρου μάλιστα κύκλου εἰς ὃν προώρισται νὰ ἐκπέμπῃ τὰς ἐκπαιδευτικὰς αὐτοῦ αὐγὰς εἶνε πως τελειότερον. Πλὴν τῶν γνωστῶν μαθημάτων εἰς πᾶν καλῶς καὶ ἐπὶ νεωτάτων καὶ ὑγιῶν βίσεων κατηρτισμένον δημοτικὸν σχολεῖον ἑλληνικὸν καὶ γυμνάσιον, διδάσκονται καὶ αἱ ξέναι γλώσσαι ἐντελέστατα.

Ὁ Διευθυντὴς τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος κ. Ἱ. Βασιματζίδου εἶναι, ὡς γνωστὸν τὰς κύκλους τῶν λογίων, δόκιμος συγγραφεὺς τῆς περὶ «Μακεδονίας καὶ Μακεδόνων πρὸ τῆς καθόδου τῶν Δωριέων» μονογραφίας, καὶ Ἐγγχειριδίου τῆς ἀρχαίας ἱστορίας.

**ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΑΝΕΥ ΕΡΩΤΗΣΕΩΝ**

Ἡ πασίγνωστος Πάκτη προσέφερεν ὡς προῖκα πρὸς τὸν οὐδύφωνον Νικολίνην, 4,390,448 φρ. καὶ 33 λ. (μὲ συμπάθιο). Ὁ δὲ κύριος Νικολίνης ὤρτασε ὡς προγαμιαίαν δωρεάν 1,106,446 φρ. καὶ 66 λ. Καὶ ἄλλη λεπτομέρεια. Τὰ συμβολαιογραφικὰ ἔξοδα ἀνῆλθον εἰς 14000 φράγκ. Τὸ τελευταῖον τοῦτο ἀφιερῶνται εἰς ἕνα φίλον μας συμβολαιογράφον.

— Ἀπὸ τοῦ 1883 τὰ θύματα τῆς χολέρας ἀριθμοῦνται ἐν Αἰγύπτῳ μὲν 70,000, ἐν Γαλλίᾳ 12,219, ἐν Ἰταλίᾳ 17,800, ἐν Ἰσπανίᾳ πλέον τῶν 119,820. Τὸ ἕλόν 220,000 περίπου.

Διδάσκαλος. Ὑπάρχουν σήμερα τὰ μυθολογικὰ ἐκείνα ὄντα τὰ ὅποια ἦσαν ἐξ ἡμισείας ἀνθρώποι καὶ ἐξ ἡμισείας ζῶα; Μαθητής. Ὑπάρχουν.  
Διδάσκαλος. Ὑπάρχουν! . . . Ποῖα; Μαθητής. Οἱ κτηνίατροι!

Παρόδραμα. Ἐν τῷ Δωδεκαθέῳ ἀντι Joveν γρ. Jove.